

РЕШЕНИЕ

№ 2193

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 19.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **136** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

5

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.250 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на С. В. С. от Г. срещу Заповед № 3-729-5/13.12.2010 година на В. Н. 04 Р. П. С., с която последният наложил дисциплинарно наказание”Мъмрене” за срок от един месец на С. В. С..

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспорената заповед.Твърди се, че П. издаването на заповедта са нарушени административно-производствените правила- най- вече разпоредбата на чл.246,ал.1 ППЗМВР- липсва пълно и точно описание на извършеното нарушение и изложените в заповедта фактически обстоятелства не отговарят на истината по случая, като е налице разминаване в констатациите на проверяващите длъжностни лица, и в заповедта не са обсъдени никъде дадените от него писмени обяснения по случая. Сочи се още , че заповедта е необоснована и неправилно е определена нормата, която е нарушил- чл.42 от Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР, същата е издадена в нарушение на материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона.Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендират се и сторените по делото разноси.

В съдебно заседание,оспорващият- С. В. С.,редовно уведомен П. условията на чл.137,ал.7 АПК, не се явява.Вместо него адвокат Р и адвокат Б,редовно упълномощени, които поддържат жалбата на заявените основания и претендират заплащането на сторените по делото разноси.

Ответникът по оспорването-В. Н. 04 Р. П. С.,редовно уведомен П. условията на чл.137,ал.7 АПК,се представлява от юрисконсулт Г,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд С.-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,П. условията на чл.142, ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че оспорваният С. е назначен за първи път в системата на МВР на 06.04.2009 година на длъжност- Стажант в отдел” ОП” П. С. съгласно Заповед № К706/02.04.2009 година на Министъра на вътрешните работи.

Със Заповед, рег. № 3-1383/05.02.2010 година на Директор С., на оспорвания С. е присъдена категория „ Е” полицай III степен, назначен е на длъжността- Полицай в група”Охрана на Обществения ред”,Сектор” Опазване на обществения ред и превенция” П. 04 Р. П. С. .

На 05.02.2010 година, оспорваният С. встъпил в длъжност/ видно от приложения на лист 73 от делото Акт за встъпване в длъжност.

На 10.02.2010 година оспорваният С. е запознат лично срещу подпис с длъжностната си характеристика и с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ №1-3/1161/28.07.2006 година./ факт, установяващ се от приложения на лист 74 от делото Протокол/.

Със заповед № 3-474/28.07.2010 година на Заместник-Н. 04 Р. П. С. на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание- Писмено предупреждение за срок от три месеца.

На 16.10.2010 година до Началника на 04 Р. П. С. е депозирана Докладна записка относно осъществен контрол по провеждането на инструктажите и носенето на служба от силите на ООР по ЕР, в която подробно е посочено какво точно се е случило по време на дежурството на 15/16.10 2010 година.

На 16.10.2010 година до Началника на 04 Р. П. С. е депозирана още една Докладна записка относно свален служител от наряд.

На 16.10.2010 година, до Началника на 04 Р. П. С. е депозирана Докладна записка относно констатирано нарушение на служебната дисциплина- неизпълнение на Заповед на оперативния дежурен и оспорване на същата в радиоефира, както и грубо държане спрямо Н. група ОДЧ от страна на полицай С. В. С., в която подробно е отразено какво се е случило по време на дежурството на 15/16.10.2010 година.

На същата дата ,оспорваният С. депозирал Докладна записка до Началника на 04 Р. П. С. относно изземване на служебното му оръжие и служебната карта.

Със Заповед №3-6425/18.10.2010 година, В. Н. 04 Р. П. С. относно извършване на проверка по получени предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина в 04 Р. П. С., заповядал да бъде извършена проверка за изясняване на случая срещу държавния служител-С. В. С.- полицай- категория”Е”-III степен в група ООР, сектор” ОП” П. 04 Р. П. С., определил състава на Комисията ,която следва да извърши проверката и посочил за резултата от проверката да бъде изготвена писмена справка.

На 25.10.2010 година до оспорвания е изпратена Покана за даване на писмени обяснения по повод извършеното от него дисциплинарно нарушение- неизпълнение на разпореждане на дежурен офицер и му е даден срок до 26.10.2010 година да представи писмените си обяснения, като посочи и доказателства за твърдените от него факти.

Поканата е връчена лично срещу подпис на оспорвания на 25.10.2010 година/ видно от отбелязването върху поканата ,приложена на лист 29 от делото.

На 26.10.2010 година е съставен Протокол за изслушване на държавен служител, извършил нарушение на служебната дисциплина- неизпълнение на разпорежданията на дежурен офицер. Към Протокола са приложени дадените писмени обяснения от страна на оспорвания по повод извършеното от него дисциплинарно нарушение.

На 09.11.2010 година, Комисията определена да извърши проверката изготвила Справка, рег. №73699, в която подробно е отразен резултатът от проверката, с предложение да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на оспорващия С.. Оспорващият е запознат лично срещу подпис със Справката на 09.11.2010 с отбелязване, че има възражения.

На 10.11.2010 година, оспорващият депозирал своите писмени възражения срещу изготвената справка, в които подробно изложил несъгласието си с отразеното в нея.

На 01.12.2010 година, Комисията определена да извърши проверката изготвила Справка относно извършена допълнителна проверка по възражение относно предложение за наказание, като възражението на оспорващия е оставено без уважение.

Оспорващият е запознат лично срещу подпис със Справката на 13.12.2010 година, с отбелязване, че не е в отпуск или болнични и посочил, че същата не отговаря на действителността/.

Справката е входирана в деловодството на 04 Р. П. С. на 09.12.2010 година.

На 13.12.2010 година, ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 31729-4, с която наложил на оспорващия дисциплинарно наказание- мъмрене за срок от един месец.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 14.12.2010 година с отбелязване, че не се намира в законоустановен отпуск или по болест.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства, в това число и длъжностната характеристика на оспорващия и доказателства, че лицето, издало оспорената заповед заема длъжността В. Н. 04 Р. П. С..

От показанията на разпитания свидетел П- колега на оспорващия се установява подробно какво точно се е случило по време на дежурството му.

В показанията си свидетелят Галъв дава подробен отговор за това какво точно се е случило по време на дежурството му с оспорващия.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна и П. наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните

Оспорената Заповед №3-729-4/13.12.2010 година на В. Н. 04 Р. П. С. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така наречените условия за редовно действие на административните актове. П. проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Страните не спорят, че заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл.228, т.3 от ЗМВР орган- това е В. Н. 04 Р. на С., който безспорно по силата на известната на съда Заповед №Из-113 от 26 януари 2010 г. на Министъра на вътрешните работи относно прилагане на Класификатор на длъжностите в МВР, заема по-високо ниво от това, което заема наказаният служител за този вид наказания, изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.228, т.3-мъмрене, писмено предупреждение и порицание/респективно неговата длъжност е по-висока от заеманата от страна на оспорващия – полицай, категория "Е"/. Наред с това, от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето В Б Бучински заема длъжността В. Н. 04 Р. П. С. от 23.08.2010 година въз основа на заповед на Министъра на вътрешните работи.

.Спазени са изискванията за форма. Заповедта съдържа предвидените в чл.246 от ППЗМВР задължителни реквизити-извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, П. които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В тази насока, абсолютно неоснователен е и не подкрепен с никакви доказателства по делото е доводът на оспорващия, че оспорената заповед не съдържа описание

на нарушението, което е довело до ограничаване правото на защита на оспорващия, защото от събраните по делото доказателства и най-вече от самата заповед е видно, че дисциплинарно наказващият орган е посочил / описал в какво точно се изразява нарушението. Наред с това, естеството на работа на С. изисква познаване на правната материя и най-вече приложимите нормативни актове, което негово задължение е залегнало и в длъжностната му характеристика.

.П. издаването на заповедта са спазени процесуално-правните разпоредби на ЗМВР и ППЗМВР, но са нарушени материално-правните.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 221 от ППЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, П. което фактически осъществено деяние обективно не съответства на правнодължимото поведение на служителя.

От събраните по делото доказателства се установява, че дисциплинарното производство е започнало по повод постъпили данни за извършено дисциплинарно нарушение от страна на оспорващия, като за изясняване на случая, дисциплинарно-наказващият орган със Заповед назначил Комисия, която да извърши проверката, постановил за резултатите от проверката да бъде изготвена справка. Преди да пристъпи към издаване на заповедта, ответникът по оспорването е дал възможност на оспорващия да се запознае с резултатите от изготвената справка и предложението за налагане на дисциплинарно наказание, дал е възможност на оспорващия да депозира своите писмени възражения и обяснения, оспорващият се е възползвал от това свое право и е дал такива, приел е писмените му обяснения, преценил е събраните доказателства, отчел е тежестта на извършване на нарушението, обстоятелствата, П. които е извършено нарушението. Но от събраните по делото доказателства обаче не може да се установи по категоричен начин вмененото и сочено за извършено от страна на оспорващия дисциплинарно нарушение- неизпълнение на заповед/ разпореждане/ на- по горестоящ орган. Твърдяното нарушение е залегнало само и единствено в Докладната записка на Дежурния ОДЧ и същото се опровергава от събраните не само писмени, но и гласни доказателства-показанията на двамата разпитани свидетели- Гальов и П, които настоящата съдебна инстанция намира за обективни. Дисциплинарно-наказващият орган е наложил дисциплинарното наказание на оспорващия П. липса на категорични доказателства за извършеното от него нарушение, да на говорим, че не е представен никакъв звукозапис от проведения разговор между оспорващия и прекия му Н.. Дори и да се приеме, че отразеното в Справката на Комисията, определена да извърши проверката отговаря на действителността, от така проведените разговори, не може да се установи в какво точно се изразява неизпълнението на разпореждането на по-горестоящ орган, защото от нея само се установява проведен разговор, не и неизпълнение на разпореждане на пряк ръководител. Дисциплинарно-наказващият орган е бил длъжен да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, да събере безспорни доказателства и едва тогава да налага дисциплинарно наказание-нещо, ако бе сторил, би стигнал до друг извод- в посока липса на извършено нарушение от страна на оспорващия.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, което предполага нейната отмяна. Жалбата като основателна подлежи на уважаване

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и подлежи на уважаване, но по делото липсват доказателства за направени разноски от негова страна/ в представения Договор за правна защита и съдействие липсва както договорена сума, така и заплатено възнаграждение за адвокат.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд С.- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № 3-729-5/13.12.2010 година на В. Н. 04 Р. П. С., с която последният наложил дисциплинарно наказание ”Мъмрене” за срок от един месец на С. В. С..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия и на ответника по оспорването.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,

СЪДИЯ:

АДМИНИСТРАТИВЕН